

[Arbejds- og Socialministeren.]

ning, før Forhandlingen blev indledet, og saa er det jo ganske unødvendigt at fortsætte en Forhandling med det ærede Medlem. Naar jeg har taget Ordet, er det kun for at paatale Bemærkningen om, at man udskyder fra Aar til Aar. Ja, hvis man ikke gjorde andet, saa havde det ærede Medlem Ret i sin Kritik.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, at det at sidde i den Kommission, som arbejder med det Problem, ved ogsaa jeg af Erfaring er et ret intensivt Arbejde, og det glæder mig naturligvis, at Arbejdet er gaaet ret tilfredsstillende, og at man kan skimte Afslutningen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 120 af 7. Maj 1937 om Lærlingeforholdet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2999; Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 2301).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Det foreliggende Forslag tilsigter at foretage Ændringer i Lærlingeloven paa ganske enkelte Omraader. Det foreslaas saaledes, at der til Lærlingene skal ydes et Dyrtidstillæg af en bestemt Størrelse, nemlig det Dyrtidstillæg, der udbetales til Ungarbejdere, at Lærlinges Ferie skal være tre Uger mod to Uger efter den gældende Lov, og at der i det sidste Læreaar skal ydes Feriegodtgørelse, saaledes at Lærlingen kan holde Ferie den første Sommer, efter at han er udlært, samt endelig, at den teoretiske Undervisning af Lærlinge ikke maa finde Sted efter normal Arbejdstids Ophør, og at Skoletiden og Arbejdstiden tilsammen ikke maa overstige det paagældende Fags Normalarbejdstid.

Den nugældende Lærlingelov blev stadfæstet 7. Maj 1937 og har saaledes været gældende i 10 Aar. Som man maaske vil erindre, rejste der sig straks efter Lovens Gennemførelse nogen Kritik af visse af Lovens Bestemmelser. For nogle Aar siden blev der i Arbejds- og Socialministeriet foretaget

en Undersøgelse af Lærlingetilgangen, hvis Resultat for nogen Tid siden er offentliggjort. En Del af den Kritik, der rejste sig i den første Tid, er vel nu taget af, men til Gengæld er der andre Omraader, paa hvilke det har vist sig, at der kunde være Grund til at overveje Ændringer af Loven. Jeg har selv i nogen Tid været opmærksom herpaa, og jeg har allerede, før det nu forelagte Lovforslag er fremkommet, ladet udarbejde en Oversigt over de Forslag til Ændringer i Lærlingeloven, der i Tidens Løb er indkommet til Arbejds- og Socialministeriet, og over de Ændringer, som Ministeriet efter sine Erfaringer med Administrationen af Loven finder det ønskeligt at søge indført.

Til det foreliggende Forslag vil jeg gerne sige, at jeg ikke finder det egnet til Gennemførelse i den foreliggende Skikkelse. Det er muligt, at der paa alle de tre Omraader, Forslaget berører, maa gennemføres Ændringer i Lærlingeloven, men saadanne Ændringer maa ske ved en mere almindelig Revision af hele Loven.

Med Hensyn til Enkelthederne i Forslaget vil jeg gerne sige følgende. Det foreslaas, at der til Lærlinge skal udbetales Dyrtidstillæg som til Ungarbejdere. Efter den gældende Lov fastsættes Lønninger og Dyrtidstillæg til Lærlinge ved kollektive Overenskomster mellem Organisationerne, og de saaledes fastsatte Lønninger maa betales ogsaa af Læremestre, der ikke er Medlemmer af Organisationerne. Hvis Organisationerne ikke kan forhandle sig til Rette, kan der nedsættes et Lønnævn, bestaaende af Repræsentanter for Organisationerne med en Formand, der vælges af den faste Voldgiftsret. Disse Bestemmelser om Lønfastsættelse synes i det hele at have virket tilfredsstillende. Hvis det hyppigt skete, at selv et Lønnævn ikke kunde komme til et Resultat, kunde der maaske være Grund til at indføre nye Bestemmelser om Lønfastsættelse, men det er kun sket en enkelt Gang for nogle Aar siden, at et Lønnævns Arbejde er endt uden positivt Resultat, og det er siden i det paagældende Fag — Butiksfaget — lykkedes et nyt Lønnævn at fastsætte Mindstelønninger og Dyrtidstillæg. Det er muligt, at visse Lærlingelønninger er for lave, selv om der nu for de fleste Lærlinge gælder Bestemmelser om Dyrtidstillæg, men jeg tror, man maa overlade til Organisationerne at forhandle om disse Spørgsmaal, og finder det i hvert Fald uheldigt, om man i en Lov vilde give Regler for, hvor stor den Del af Lønnen, som kaldes Dyrtidstillæg, skal være, naar man i øvrigt ikke rører ved Bestemmelserne om Lønfastsættelse.